

6 til § 6 i Betænkningen, som alene udelukker fra Lovens Anvendelse saadanne jordløse Huse, som ere byggede og bleve vedligeholdte af Eieren. Det ligger i hele Lovens Princip, i hele det Grundlag, hvorpaa Loven er bygget, at naar en Leier eller Bruger af sit Eget har kostet Noget paa det, som han har under sin Besiddelse, som forbedrer det i nogen Retning, saa skal han ogsaa have en Udgang til at nyde Frugterne af denne Forbedring, men tilsidst falder Huset i forbedret Stillelse uden Bederlag tilbage til Eieren. Saa er det ham, der faar Nytten af det, og derfor er det til Nytte for begge.

N. Andersen (Dense Amts 2den Valgkreds): Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) har gjort rigtigt i, ved sine sidste Udtalelser at forlade den sikke Grund, han havde under Fødderne, og begive sig ud paa den usikre Is, hvor han ikke vidste, naar han faldt igjennem. — Det kan godt være, at der er blevet gjort nogle Enkelte Uret, saaledes at de ikke kunde vide, hvorledes Fremtiden kunde komme til at stille sig for dem, men jeg tror, at det ærede Medlem her burde foretrække at fortælle sine Kjendsgjerninger fremfor Andet. Kan det ærede Medlem, som han paastaar, paavise, at der er tilføjet — om kun en eneste — en virkelig Uretfærdighed, saa har han fast Grund under Fødderne, saa har han Noget at klage over, men det foreligger ikke, naar de vedkommende ere udsagte med lovligt Varsel, og heller ikke selv om Fæstebønderne maatte frygte for, at deres Vorn ikke kunne faae Fæstet efter dem. Ved at drage det frem paa den Maade er det ærede Medlem inde paa en Vej, hvor der ikke kan udrettes Noget, men hvis han kan holde sig paa samme Grundlag som i Fjor og paavise, at en virkelig Uret er sket, saa tror jeg, at denne Uret vil kunne gøres god igjen, og det vil jeg gjerne være med til at støtte. Det andet vil jeg derimod ikke indlade mig paa, jeg vil ikke følge ham paa den usikre Is.

Ordføreren for Forslagsstillerne (D. Christensen): Det ærede Medlem ser noget anderledes paa Forholdene end jeg; det jeg har sagt, kan jeg godtgjøre, og jeg kan ogsaa paavise enkelte Tilfælde, hvor Vedkommende er blevet udsat. Det kalder jeg imidlertid ikke for Uret, thi det kan Godseierne gøre med Loven i Haanden, og hvis den, der er udsat, vil jagtøge Eieren, saa kan han ikke vinde sin Sag. Saadanne Tilfælde ere faktisk skete, men jeg tror ikke,

at her er det rette Sted at nævne Navne. I Udvalget kan Nævnelser ske, men jeg har ikke lyst til at gjøre det her. Og det ærede Medlem veed da ogsaa hvorfor. Skulde jeg som tidligere sket behøve at godtgjøre, hvad jeg fremfører i denne Sag, for Retten med Vidners Ed osv. osv.? Skulde vi her i Thinget være junkne saa dybt, at naar Noget blot siger: Det, der er sagt der, er Løgn! saa skulde paagjældende Medlem være nødt til at gaa samme Vej, som enhver Privatmand udenfor Thinget maa gaa, for at staa til Troende? Nei det er virkelig ikke stemmende med dette Things Værd og Værdighed. Men i Udvalget skal jeg nok paapege de enkelte Tilfælde.

Judenrigsministeren (Jagersløv): Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Beth) mente, at det ikke skulde lykkes mig at soutenerere det, jeg havde sagt, at dette var en Beskyttelseslov for en vis Samfundsklasse. Beskyttelseslov er dog et almindeligt Begreb; mangfoldige Love indeholde en vis Beskyttelse, men idet man giver en saadan Beskyttelse, saa antager man samtidig, at andre Samfundsklasser ogsaa kunne være tjente med, at man giver denne Beskyttelseslov, selv om den egentlig er givet for en enkelt Samfundsklasse, og jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem gaar ud fra, at alle ville være tjente med den. Naar det foreliggende Lovforslag ikke skulde være en Lov af den Art, som jeg har karakteriseret den, saa maa jeg dog spørge: Hvorfor har det ærede Medlem da givet dette Lovforslag den Overtskrift: „Forslag til Lov om Forbedring af Fæste- og Leiehusmænds Raar“, og derved taget direkte Sigte paa det, som jeg kalder for Lovforslagets Hensigt? Jeg skønner ikke rettere, end at det ved sin Overtskrift sigter direkte i den Retning.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

D. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henviset til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Dette Forslag af D. Christensen
vedtoges uden Afstemning.